

Sygn. akt V KK 152/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Zbigniew Puskarski

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **T. M.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 czerwca 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego [...]

z dnia 23 czerwca 2004 r.,

1) uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania,

2) obciąża Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

T. M. został oskarżony o występki z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Wraz z aktem oskarżenia prokurator skierował do Sądu, na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., wniosek o skazanie oskarżonego bez rozprawy i wymierzenie mu kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem

na okres próby wynoszący 5 lat, ustanowienie dozoru kuratora sądowego oraz orzeczenie grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych, po 10 zł każda.

Wyrokiem z dnia 23 czerwca 2004 r. Sąd Rejonowy uznał oskarżonego winnym występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. uwzględniając złożony wniosek w zakresie wymiaru kary i ustanowienia dozoru kuratora.

Powyższe orzeczenie nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 1 lipca 2004 r. przy czym na mocy postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 26 stycznia 2005 r., wykonanie orzeczonej wobec T. M. kary 2 lat pozbawienia wolności zostało zarządzone.

Od prawomocnego wyroku skazującego, kasację w trybie art. 521 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając temu wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na rozpoznaniu sprawy przeciwko T. M. na posiedzeniu i uwzględnieniu wniosku prokuratora o skazanie oskarżonego za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. bez przeprowadzenia rozprawy, mimo braku ku temu podstaw, gdyż okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k. budziły wątpliwości.

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna. Jak wynika z opisu czynu zawartego w wyroku Sądu Rejonowego podstawą przyjęcia, że skazany T. M. działał w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k. było stwierdzenie, że odbył on częściowo – w okresie od 23 maja 2001 do dnia 21 grudnia 2001 r. karę pozbawienia wolności orzeczoną w łącznym wymiarze 2 lat na mocy wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 września 2002 r. (za czyny określone w art. 46 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k., art. 45 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 48 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w okresie od września

2000 r. do maja 2001 r. Trafnie Prokurator Generalny wskazał, że nie został jednak spełniony warunek popełnienia przestępstwa zarzuconego T. M. wymiarze co najmniej 6 miesięcy. Wykonanie wymierzonej w wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 września 2002 r. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności zostało bowiem warunkowo zawieszone, zaś zaliczenie okresu tymczasowego aresztowania nastąpiło na poczet tak orzeczonej kary pozbawienia wolności, co wyklucza potraktowanie tego aresztu jako ekwiwalentu „odbycia kary pozbawienia wolności” w rozumieniu art. 64 § 1 k.k. Możliwe byłoby to dopiero wówczas, gdyby przed popełnieniem kolejnego przestępstwa doszło do zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania. W sprawie będącej przedmiotem rozpoznania rzeczywiście doszło do takiego zarządzenia (w dniu 26 stycznia 2005 r.), ale nastąpiło już ono po pełnieniu przestępstwa przypisanego T. M. w zaskarżonym kasacją wyroku. Przestępstwo to popełniono, bowiem w dniu 9 października 2003 r.

W tym stanie rzeczy wykluczone było przyjęcie przez Sąd Rejonowy, że okoliczności popełnienia zarzuconego oskarżonemu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości oraz uwzględnienie wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Mając to na względzie, należało uchylić zaskarżony kasacją wyrok i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, w którym to postępowaniu Sąd bądź to wezwie prokuratora do stosownego zmodyfikowania wniosku po uzyskaniu zgody oskarżonego, bądź to skieruje sprawę na rozprawę zgodnie z art. 343 § 7 k.p.k.